

jest wystawiony dowód ustawowego ubezpieczenia komunikacyjnego przy wyjeździe za granicę.

§ 3. 1. Posiadacz samochodu może dysponować tylko jedną książeczką międzynarodowej pomocy samochodowej bez względu na liczbę wyjeżdżających z nim osób.

2. Posiadacz samochodu nie może korzystać z książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej innej osoby.

§ 4. Książeczka międzynarodowej pomocy samochodowej upoważnia do korzystania w razie powstania awarii eksploatacyjnej z następujących usług:

- 1) pomocy technicznej w razie unieruchomienia samochodu,
- 2) holowania samochodu do najbliższego warsztatu naprawczego,
- 3) naprawy samochodu, łącznie z dostarczeniem niezbędnych części zamiennych,
- 4) pierwszej pomocy lekarskiej (łącznie z kosztami ambulansu) w nagłych i koniecznych wypadkach,
- 5) pomocy prawnej i ekspertyz technicznych samochodu,
- 6) przewozu samochodu do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeżeli jego naprawa za granicą nie jest ekonomicznie uzasadniona lub gdy przewóz jest uzasadniony z innych przyczyn,
- 7) przewozu do kraju osób w wypadkach, o których mowa w pkt 6.

§ 5. Książeczka międzynarodowej pomocy samochodowej upoważnia do korzystania w ciągu roku od daty jej wystawienia z usług wymienionych w § 4:

- 1) w państwach, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych, określonych w odrębnych przepisach — w kwocie nie przekraczającej równowartości 500 rubli,
- 2) w innych państwach — w kwocie nie przekraczającej równowartości 500 franków szwajcarskich.

§ 6. 1. Polski Związek Motorowy przekazuje za granicę należność za świadczone usługi na podstawie rachunku wystawionego przez zagraniczny klub motorowy.

2. Posiadacz samochodu jest obowiązany zwrócić Polskiemu Związkowi Motorowemu w walucie polskiej kwotę zapłaconego rachunku, obliczoną według zasad stosowanych przy sprzedaży walut obcych na cele prywatne.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 maja 1986 r. w sprawie zezwolenia na niektóre czynności obrotu dewizowego w zakresie międzynarodowej pomocy samochodowej (Monitor Polski Nr 17, poz. 106).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1989 r.

Minister Finansów: *A. Wróblewski*

140

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 14 czerwca 1989 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie terminów udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1989 r.

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1988 r. w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1989—1992 (Dz. U. Nr 42, poz. 329) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1988 r. w sprawie terminów udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1989 r. (Monitor Polski Nr 36, poz. 330) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) wyrazy „1, 8, 29 lipca” zastępuje się wyrazami „1, 8, 15, 29 lipca”;
- 2) wyrazy „11, 18, 25 listopada” zastępuje się wyrazami „18, 25 listopada”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. *J. Szreter*

141

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA, LEŚNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 15 czerwca 1989 r.

w sprawie szczegółowego trybu sprzedaży nieruchomości Państwowego Funduszu Ziemi.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży nieruchomości Państwowego Funduszu Ziemi oraz uporządkowaniu niektórych spraw związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71, z 1963 r. Nr 28, poz. 168, z 1968 r.

Nr 3, poz. 6, z 1971 r. Nr 27, poz. 250 i z 1989 r. Nr 10, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki gruntami